

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (шести състав)

27 септември 2012 година *

„Конкуренция — Картели — Пазар на плоско стъкло в ЕИП — Решение за установяване на нарушение на член 81 ЕО — Определяне на цените — Доказване на нарушението — Определяне на размера на глобите — Изключване на вътрешните продажби — Задължение за мотивиране — Равно третиране — Смекчаващи обстоятелства“

По дело T—82/08

Guardian Industries Corp., установено в Доувър, Делауеър (Съединени щати),

Guardian Europe Sarl, установено в Дюделанж (Люксембург),

представявани от адв. S. Völcker, адв. F. Louis, адв. A. Vallery, адв. C. Eggers и адв. H.-G. Kamann,

жалбоподатели,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват г-н F. Castillo de la Torre и R. Sauer, в качеството на представители,

ответник,

с предмет жалба за отмяна на Решение С (2007) 5791 окончателен на Комисията от 28 ноември 2007 година във връзка с процедура по член 81 [ЕО] и по член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/39165 — Плоско стъкло) в частта му, която се отнася до жалбоподателите и намаляването на размера на наложената им с това решение глоба,

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав),

състоящ се от: г-н H. Kanninen, председател, г-н N. Wahl и г-н S. Soldevila Frago (докладчик),
съдии,

секретар: г-н N. Rosner, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 13 февруари 2012 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

Обстоятелства в основата на спора

- 1 Жалбоподателите, Guardian Industries Corp. и Guardian Europe Sàrl, са част от групата Guardian, която произвежда плоско и автомобилно стъкло. Guardian Industries е дружеството, което ръководи групата Guardian и притежава косвено 100 % от капитала на Guardian Europe.
- 2 На 22, 23 февруари и 15 март 2005 г. Комисията на Европейските общности извършва изненадващи проверки, по-специално в помещенията на Guardian Flachglas GmbH, Guardian Europe и Guardian Luxguard I SA.
- 3 На 2 март 2005 г. Asahi Glass Co. Ltd и всичките му дъщерни дружества, включително Glaverbel SA/NV, станало впоследствие AGC Flat Glass Europe SA/NV (наричано по-нататък „Glaverbel“), подават молба за освобождаване от глоба или за евентуално намаляване на глобата на основание на Известието на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ С 45, 2002 г., стр. 3).
- 4 На 3 януари 2006 г. Комисията образува производство на основание Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), а на 6 март 2006 г. уведомява страните за това.
- 5 На 10 февруари 2006 г. Комисията отправя искания за информация до няколко дружества, между които и жалбоподателите. Guardian Europe отговаря на това искане на 10 март 2006 г.
- 6 На 9 март 2007 г. Комисията приема изложение на възраженията, което на 13 и 14 март 2007 г. изпраща на няколко дружества, сред които и жалбоподателите.
- 7 На 28 ноември 2007 г. Комисията приема Решение С (2007) 5791 окончателен относно производство по член 81 [ЕО] и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/39.165 — Плоско стъкло) (наричано по-нататък „обжалваното решение“), резюме на което е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* от 24 май 2008 г. (ОВ С 127, стр. 9) и което е било съобщено на жалбоподателите на 3 декември 2007 г.
- 8 Обжалваното решение е изпратено и на Asahi Glass, Glaverbel, както и на Pilkington Deutschland AG, Pilkington Group Ltd, Pilkington Holding GmbH (наричани по-нататък заедно „Pilkington“), на Compagnie de Saint-Gobain SA и Saint-Gobain Glass France SA (наричани по-нататък „Saint-Gobain“).
- 9 В обжалваното решение Комисията посочва, че дружествата, до които е адресирано, са участвали в едно-единствено продължавано нарушение на член 81, параграф 1 ЕО, което е извършено на територията на Европейското икономическо пространство (ЕИП), състоящо се в определяне на увеличение на цените, на минимална цена, на цели във връзка с цените, на замразяване на цените и на други търговски условия при продажбите на несвързани клиенти на четири категории продукти от плоско стъкло, използвани в сектора на строителството, по-специално флоатно стъкло, енергийно стъкло, пластово стъкло и необработени огледала, както и в обмена на чувствителна търговска информация.
- 10 Жалбоподателите са признати за виновни за нарушението през периода от 20 април 2004 г. до 22 февруари 2005 г. и при условия на солидарност им е наложена глоба от 148 милиона евро.

Производство и искания на страните

- 11 На 12 февруари 2008 г. жалбоподателите подават настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 12 Въз основа на доклад на съдията докладчик Общият съд (шести състав) решава да открие устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от неговия Процедурен правилник, поставя на страните писмени въпроси. Страните отговарят на тези въпроси в определения срок.
- 13 На 8 февруари 2012 г. жалбоподателите представят пред Общия съд таблица относно условията за определяне на наложената им глоба. На 10 февруари 2012 г. Комисията представя становище във връзка с този документ, което на същия ден е предоставено на жалбоподателите.
- 14 Устните състезания и отговорите на страните на устно поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 13 февруари 2012 г.
- 15 Жалбоподателите молят Общия съд:
 - да отмени отчасти член 1 от обжалваното решение,
 - да намали размера на наложената глоба,
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 16 Комисията моли Общия съд:
 - да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

От правна страна

- 17 В подкрепа на искането си за частична отмяна на обжалваното решение жалбоподателите изтъкват само едно правно основание, изведено от фактически грешки относно продължителността на участието им в картела и относно географския обхват на същия. В подкрепа на искането си за намаляване на размера на глобата жалбоподателите изтъкват три правни основания, изведени, първо, от необходимостта да се намали размерът на глобата им като последица от частичната отмяна на обжалваното решение, второ, от нарушаване на принципа на недопускане на дискриминация и на задължението за мотивиране при определяне на глобата и трето, от грешка в преценката относно твърде ограничената им и пасивна роля в нарушението и от неспазване на принципа на недопускане на дискриминация.
- 18 Впрочем в хода на съдебното заседание страните оспорват допустимостта на някои документи.

По допустимостта на някои документи и позоваването на тези документи

По допустимостта на писмото на Комисията от 10 февруари 2012 г.

- 19 В съдебното заседание жалбоподателите оспорват допустимостта на писмото на Комисията от 10 февруари 2012 г., с мотива че то съдържа цифри, които преди това изобщо не са им били съобщени.

- 20 Комисията счита, че това писмо, което представлява допълнение към отговора ѝ от 23 януари 2012 г. на въпросите, които Общият съд ѝ е поставил, е допустимо.
- 21 Следва да се отбележи, че това писмо е получено от Общия съд след изтичане на определения на Комисията срок, но въпреки това е било съобщено на жалбоподателите на 10 февруари 2012 г. В него са изложени съображения относно представен от жалбоподателите на 8 февруари 2012 г. документ, както и допълнение към отговора на Комисията на поставен от Общия съд писмен въпрос, на който е следвало да се даде отговор преди съдебното заседание, относно метода за определяне размера на глобата, предлаган от жалбоподателите в случай на изключване на вътрешните продажби. В него Комисията уточнява, от една страна, че цифрите в таблица 1 от изложението на възраженията отразяват не само вътрешните продажби, а и продажбите на някои видове стъкло, които в крайна сметка не са били взети предвид в обжалваното решение, а от друга страна, съотношението между всички продажби на членовете на картела и техните вътрешни продажби.
- 22 С оглед съдържанието на това писмо и обстоятелството, че то е предоставено на жалбоподателите, които следователно са имали възможност да изложат съображенията си по него в съдебното заседание, следва този документ да се приеме за допустим, а повдигнатото от жалбоподателите възражение за недопустимост да се отхвърли.
- По допустимостта на позоваванията на документи, които не са били представени пред Общия съд
- 23 В съдебното заседание Комисията оспорва допустимостта на някои позовавания на жалбоподателите по време на устните състезания на документи, които не са били представени пред Общия съд, с мотива че тези документи не са част от преписката по делото на Общия съд. Тя уточнява по-специално, че такъв е случаят с отговора на жалбоподателите на изложението на възраженията.
- 24 Член 44, параграф 1 от Процедурния правилник, който се отнася за доказателствата, които трябва бъдат посочени в подадена до Общия съд искова молба или жалба, предвижда, че тя трябва да съдържа „при необходимост — приведените доказателства, ако има такива“. Също така, съгласно член 46, параграф 1 от същия правилник писмената защита съдържа приведените доказателства. Тези разпоредби се допълват от член 48, параграф 1 от Процедурния правилник, според който страните могат да привеждат още доказателства в подкрепа на своите твърдения в писмената реплика или в писмената дуплика.
- 25 Впрочем съгласно член 48, параграф 2 от Процедурния правилник в хода на производството не могат да се въвеждат нови правни основания, освен ако те не почиват върху правни или фактически обстоятелства, установени по време на производството.
- 26 В случая обаче следва да се констатира, че жалбоподателите нито привеждат нови доказателства, нито изтъкват ново правно основание след приключване на писмената фаза на производството и че в устната фаза от производството те са се ограничили да изтъкнат някои доводи, почиващи върху документи, които не са били представени пред Общия съд. Следователно повдигнатото от Комисията възражение за недопустимост следва да се отхвърли, като в замяна на това се приеме, че Общият съд е този, който следва да прецени развитите от жалбоподателите доводи в съдебното заседание в зависимост от доказателствата, приложени към преписката по делото.

- 27 Впрочем с оглед на обстоятелствата по настоящия случай последното повдигнато от жалбоподателите в съдебното заседание възражение за недопустимост във връзка с позоваванията на Комисията в писмената защита и в отговора на поставените от Общия съд писмени въпроси на отговора на Pilkington по изложението на възраженията следва да се прецени, след като бъдат разгледани всички изтъкнати от жалбоподателите правни основания.

По искането за частична отмяна на обжалваното решение

- 28 В подкрепа на исканията си за частична отмяна на обжалваното решение жалбоподателите повдигат само едно правно основание, изведено от фактически грешки, свързани с продължителността на участието им в картела и с географския обхват на картела.
- 29 Жалбоподателите твърдят, че Комисията не е доказала, от една страна, че те са се присъединили към картела преди 11 февруари 2005 г. и от друга, че той обхваща цялата територия на ЕИП. Представените от Комисията доказателства в това отношение били двусмислени и противоречиви и почивали на субективни, неясни и непотвърдени свидетелски показания, както и върху предположения, основани на последващи събития.

По първата част, изведена от неправилна преценка на продължителността на участието на жалбоподателите в нарушението

- 30 Комисията признава жалбоподателите за виновни за нарушението през периода от 20 април 2004 г. до 22 февруари 2005 г., като се основава на различни доказателства, а именно на документите, иззети по време на проверките на място, отчасти потвърдени от устните изявления и от предоставените от Glaverbel документи във връзка с искане за освобождаване от глоба или намаляване на нейния размер, както на отговорите на исканията за информация на няколко предприятия. Затова Комисията приема, че участието на жалбоподателите в тайните споразумения започва от състоялата се в Германия среща на 20 април 2004 г. между техен представител и представител на Pilkington, на която последният ги информира за постигнатите тайни договорености със Saint-Gobain и Glaverbel. Комисията прави този извод по-специално въз основа на две страници ръкописни записки, иззети в помещенията на Pilkington по време на изненадващите проверки (съображения 155—188 от обжалваното решение). Тя приема, че жалбоподателите са продължили да участват в тайните договаряния, след като на 15 юни 2004 г. получават телефонно обаждане от Pilkington, с което са информирани за сключването на споразумение относно италианския пазар (съображения 189—196 от обжалваното решение), което те одобряват. Като се основава на ръкописните записки, иззети в помещенията на Pilkington при изненадващите проверки, както и на извлечения от календарни бележници, Комисията приема впрочем, че жалбоподателите, заедно с Glaverbel, Pilkington и Saint-Gobain (наричани по-нататък „другите трима членове на картела“), са участвали в среща в Люксембург на 2 декември 2004 г., на която са приети решения във връзка с увеличаване на цените, минимални цени и други търговски условия относно продажбата на продукти от плоско стъкло в няколко европейски страни (съображения 197—264 от обжалваното решение). Накрая, Комисията приема, че жалбоподателите и другите трима членове на картела са се срещнали на 11 февруари 2005 г. в Париж (Франция), за да договорят увеличаване на цените и други търговски условия за продажба на продукти от плоско стъкло в няколко страни от Европейската общност и да обменят чувствителна търговска информация (съображения 265—296 от обжалваното решение).
- 31 Жалбоподателите твърдят, че не са участвали в картела преди 11 февруари 2005 г. В това отношение те оспорват, че срещите на 20 април и на 2 декември 2004 г. и телефонното обаждане на 15 юни 2004 г. могат да бъдат индиции за тяхното участие в картела. Те твърдят,

че тези контакти е възможно да са били „фаза тест“ за другите трима членове на картела, преди да се опитат да ги поканят на истинско събрание на същия. Същевременно жалбоподателите признават, че са участвали в срещата на 11 февруари 2005 г.

- 32 Най-напред следва да се припомни, че съгласно разпоредбите на член 2 от Регламент № 1/2003 г. и съдебната практика, органът, който твърди, че има нарушение на член 81, параграф 1 ЕО, следва да го докаже, като е длъжен да приведе надлежните доказателства за съществуването на обстоятелствата от състава на нарушението (Решение на Съда от 17 декември 1998 г. по дело *Baustahlgewebe/Комисия*, C-185/95 P, Recueil, стр. I-8417, точка 58 и Решение на Съда от 8 юли 1999 г. по дело *Комисия/Anic Partecipazioni*, C-49/92 P, Recueil, стр. I-4125, точка 86). Освен това, ако съдът има съмнения, те трябва да бъдат в полза на предприятието — адресат на решението за установяване на нарушение (вж. в този смисъл Решение на Съда от 14 февруари 1978 г. по дело *United Brands и United Brands Continentaal/Комисия*, 27/76, Recueil, стр. 207, точка 265), и в съответствие с принципа на презумпцията за невиновност, ако съдът все още има съмнения за това дали Комисията е установила надлежно наличието на разглежданото нарушение, по-специално в рамките на жалба за отмяна на решение, с което се налага глоба, той не би могъл да направи извод в тази насока (Решение на Общия съд от 8 юли 2004 г. по дело *JFE Engineering и др./Комисия*, T-67/00, T-68/00, T-71/00 и T-78/00, Recueil, стр. II-2501, точка 177). При това положение е необходимо Комисията да представи точни и непротиворечиви доказателства, за да обоснове твърдото убеждение, че нарушението е извършено. При все това не е нужно всяко от доказателствата, представени от Комисията, да отговаря на тези критерии по отношение на всеки елемент от състава на нарушението. Достатъчно е съвкупността от индиции, на които се позовава институцията, преценена в нейната цялост, да отговаря на това изискване (Решение по дело *JFE Engineering и др./Комисия*, посочено по-горе, точки 179 и 180).
- 33 Както Съдът вече е отбелязал, дейностите, свързани с антиконкурентните практики и споразумения, обикновено се извършват скрито, срещите се провеждат тайно и свързаната с тях документация е сведена до минимум. От това следва, че дори Комисията да открие документи, удостоверяващи по категоричен начин неправомерно установяване на контакт между операторите, тези документи обикновено са само фрагментарни и спорадични, поради което често се оказва необходимо някои детайли да бъдат възстановени по дедуктивен път. Следователно в повечето случаи съществуването на антиконкурентна практика или споразумение трябва да бъде логически изведено от определени съвпадения и улики, които при липсата на друго смислено обяснение, взети заедно могат да представляват доказателство за нарушаване на правилата на конкуренцията (Решение на Съда от 7 януари 2004 г. по дело *Aalborg Portland и др./Комисия*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, Recueil, стр. I-123, точки 55—57 и Решение от 25 януари 2007 г. по дело *Sumitomo Metal Industries и Nippon Steel/Комисия*, C-403/04 P и C-405/04 P, Сборник, стр. I-729).
- 34 Когато разсъжденията на Комисията се основават на предположението, че установените факти не могат да бъдат обяснени по друг начин, освен като резултат от съгласуване между предприятията, за жалбоподателите е достатъчно да установят наличието на обстоятелства, които хвърлят различна светлина върху установените от Комисията факти и по този начин позволяват възприетото от Комисията обяснение на фактите да бъде заменено с друго (Решение на Съда от 28 март 1984 г. по дело *Compagnie royale asturienne des mines и Rheinzink/Комисия*, 29/83 и 30/83, Recueil, стр. 1679, точка 16 и Решение на Общия съд от 20 април 1999 г. по дело *Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия*, от T-305/94 до T-307/94, от T-313/94 до T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 и T-335/94, Recueil, стр. II-931, точка 725).
- 35 При все това Комисията правилно подчертава, че тази съдебна практика е неприложима, когато констатациите ѝ се основават на писмени доказателства (Решение на Общия съд по дело *Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия*, точка 34 по-горе, точки 725—727, Решение на

Общия съд по дело JFE Engineering и др./Комисия, точка 32 по-горе, точки 186 и 187 и Решение на Общия съд от 12 септември 2007 г. по дело Coats Holdings и Coats/Комисия, T-36/05, непубликувано в Сборника, точка 72).

- 36 Именно в светлината на тези принципи трябва да се разгледат доводите на жалбоподателите, според които те не са участвали в картела преди 11 февруари 2005 г.

– По срещата на 20 април 2004 г.

- 37 Жалбоподателите поставят под съмнение най-напред антиконкурентната цел на срещата на 20 април 2004 г. и доказателствената стойност на записките на г-н В., служителя на Pilkington, участвал в тази среща. В този смисъл те поддържат, от една страна, че срещата на 20 април 2004 г. между служителя на Guardian Europe г-н F. и г-н В. не е имала антиконкурентна цел, за разлика от тайните срещи, проведени от другите трима членове на картела на 9 януари, 2 март и 15 юни 2004 г. и на 11 февруари 2005 г. Те посочват, че тази среща се е състояла в обществен ресторант, че са обсъждани теми от общ интерес и че г-н F. е поискал да му бъде възстановена по фактура сума, платена за вечерята. От друга страна, относно записките на г-н В. от тази вечеря, на които се основава Комисията в обжалваното решение, жалбоподателите твърдят, че те не са направени по време на тази вечеря и не представляват неин протокол, а отразяват лични разсъждения. Впрочем съдържанието им трябва да се тълкува предпазливо, тъй като те са написани на английски език от лице, което не говори английски, няма достатъчен опит и би могло да допусне грешки при възпроизвеждане на обсъжданите на вечерята теми.

- 38 На първо място, следва да се разгледат записките на г-н В. от срещата на 20 април 2004 г. и на второ място, антиконкурентната цел на тази среща.

- 39 Що се отнася до записките на г-н В., жалбоподателите оспорват, първо, че те са били направени по време на тази вечеря, доколкото г-н F. не си спомня да е виждал г-н В. да води бележки по време на вечерята. В това отношение следва да се отбележи, че заглавието „Протокол от срещата“ и датата „20/04/2004“ на тези записки представляват индиция, потвърждаваща преценката на Комисията, според която те представляват протокол на разискванията между г-н F. и г-н В. на 20 април 2004 г. и са направени по време на тази среща (съображение 157 от обжалваното решение). Степента на подробностите и текстът на тези записки също потвърждават тази преценка и оборват изтъкнатата от жалбоподателите хипотеза, според която те били написани от г-н В. след тази среща, като са добавени лични разсъждения. В действителност изглежда малко вероятно г-н В. да си спомня обменената на тази вечеря информация с такава степен на точност. Ето защо с оглед на тези доказателства, твърдението на жалбоподателите, че г-н F. не си спомня да е виждал г-н В. да води бележки по време на вечерята, дори и да бъде доказано, само по себе си не би било достатъчно, за да се оспори преценката на Комисията, според която тези записки са направени по време на срещата на 20 април 2004 г.

- 40 Второ, жалбоподателите оспорват доказателствената стойност на тези записки като твърдят, че те съдържат лични разсъждения на г-н В., че са написани от лице, което не говори английски и няма достатъчен опит. Жалбоподателите обаче не са представили никакво доказателство в подкрепа на тези твърдения. Те впрочем признават, че тези записки са ясни и подредени, а това са отличителните белези на протокол от среща. Впрочем, противно на твърдяното от жалбоподателите, тези записки, означени от г-н В. като „Протокол от срещата“, не съдържат никакви лични разсъждения на г-н В., а посочват, че между г-н В. и г-н F. е осъществен обмен на информация. В действителност информацията, предоставена от г-н В., е изложена в първа част, озаглавена например за Обединеното кралство, Ирландия и Германия „Увеличаване на договорената цена“, докато предоставената от г-н F. информация е изложена след това и що се отнася до Обединеното кралство, Ирландия и Германия, тя е под рубриката „Информация“.

Записките съдържат също така действията, които следва да се предприемат след този обмен на информация, например за Германия „Guardian трябва да потвърди цената на стъклото за S.“, а за Италия „Ние трябва да изчислим дните за склад при агентите“. При това положение доводите на жалбоподателите трябва да се приемат като обикновени предположения, които не са достатъчни, за да поставят под съмнение доказателствената стойност на тези записки.

- 41 Впрочем от записките на г-н В. е видно, че на тази среща е обменена чувствителна информация. Така г-н В. информира г-н F. за предстоящото увеличаване на цените в Обединеното кралство, Ирландия и Германия, договорено от другите трима членове на картела, а г-н F., от своя страна, предоставя информация относно положението на жалбоподателите на тези пазари (съображения 159—167 от обжалваното решение).
- 42 От тези записки е видно също така, че г-н В. информира г-н F. за разискванията, състояли се между другите трима членове на картела относно цените и евентуалното увеличаване на цените на италианския пазар, на който досега не е било предвидено увеличаване на цените, а г-н F. посочва, че при евентуално увеличаване на цените на италианския пазар той е съгласен или да спре продажбите си на този пазар за период от два месеца, така че да позволи на другите трима членове на картела да осъществят ефективно това увеличаване, или да вдигне цените си едновременно с тях, три месеца по-късно, като по този начин позволи на производствения център, който снабдява италианския пазар, да приложи това увеличение.
- 43 Въпреки това жалбоподателите твърдят, че предоставената на тази среща информация от г-н F. не била чувствителна, тъй като тя или била известна на Pilkington, или била умишлено неточна. При все това чувствителният характер на информацията, предоставена от г-н F. на г-н В., произтича от самото ѝ съдържание. Тази информация всъщност засяга търговската стратегия на жалбоподателите, която поначало не би трябвало да е известна на конкурентите. Такава по-специално е информацията относно функционирането на завода в Goole (Обединеното кралство), броя на клиентите му в Обединеното кралство и в Ирландия или неговия интерес от клиентите, привлечени от услугата „48 часа“. Същото се отнася за информацията, свързана с прилаганите по отношение на някои клиенти цени, с мнението му относно интереса от увеличаване на цените в Германия според ръста на клиентите или с поведението, което да се възприеме при евентуално увеличаване на цените в Италия. Впрочем обстоятелството, че г-н В. е отразил тази информация в своите записки, противоречи на твърдението на жалбоподателите, според което тя била известна на конкурентите.
- 44 Накрая, дори и ако бъде доказано, обстоятелството, че част от предоставената от г-н F. информация съдържа неточности, като тази, че броят на клиентските сметки е 130, а не 150 или че заводът в Goole работи с „нисък капацитет“, а не „с най-ниския възможен капацитет“, то не се отразява на преценката относно значимата стойност на тази информация. В допълнение, противно на това, което г-н F. явно изтъква в клетвената си декларация от 10 май 2007 г., споменаването на „пазар от 135 000 тона“ за Обединеното кралство не представлява невярна информация, а едно от установените от членовете на картела условия за пристъпване към увеличаване на цената, а именно изчисляването на обема на плоско стъкло, което жалбоподателите трябвало да продадат в Обединеното кралство през 2004 г. (съображение 161 от обжалваното решение).
- 45 От изложеното следва, че Комисията е имала основание да приеме, че на тази среща между г-н F. и г-н В. е осъществен обмен на чувствителна информация относно Обединеното кралство, Ирландия, Германия, както и относно стратегията на жалбоподателите в случай на увеличаване на цените в Италия. Както се поддържа от Комисията, този обмен на информация представлява най-малко съгласувана практика. Всъщност следва да се припомни, че съгласувана практика, забранена от член 81, параграф 1 ЕО, представлява всяко установяване на пряк или косвен контакт между икономически оператори, който може да разкрие пред конкурент поведението на съответния икономически оператор, което той е решил да възприеме или което

възнамерява да възприеме на пазара, когато това установяване на контакт има за цел или резултат да се създадат условия на конкуренция, които не биха отговаряли на нормалните условия на пазара (Решение на Съда по дело Комисия/Anic Partecipazioni, точка 32 по-горе, точка 117 и Решение на Съда от 8 юли 1999 г. по дело Hüls/Комисия, С-199/92 Р, Recueil, стр. I-4287, точка 160; Решение на Общия съд от 15 март 2000 г. по дело Cimenteries CBR и др./Комисия, известно като „Ciments“, Т-25/95, Т-26/95, от Т-30/95 до Т-32/95, от Т-34/95 до Т-39/95, от Т-42/95 до Т-46/95, Т-48/95, от Т-50/95 до Т-65/95, от Т-68/95 до Т-71/95, Т-87/95, Т-88/95, Т-103/95 и Т-104/95, Recueil, стр. II-491, точка 1852). Тази форма на координация между предприятия съзнателно заменя рисковете на конкуренцията с практическо сътрудничество между тях (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 8 юли 2008 г. по дело ВРВ/Комисия, Т-53/03, Сборник, стр. II-1333, точка 179 и Решение на Общия съд от 2 февруари 2012 г. по дело Denki Kagaku Kogyo и Denka Chemicals/Комисия, Т-83/08, точка 67). Следователно за установяване на наличието на съгласувана практика не е необходимо да се докаже, че въпросният конкурент е поел формален ангажимент към един или няколко други конкуренти да възприеме дадено поведение или че конкурентите съвместно са определили своето поведение на пазара. Достатъчно е с декларирането на своите намерения конкурентът да е премахнал или поне съществено да е намалил неяснотата по отношение на поведението, което следва да се очаква от негова страна на пазара (Решение по дело Ciments, посочено по-горе, точка 1852, Решение по дело ВРВ/Комисия, посочено по-горе, точка 182 и Решение по дело Denki Kagaku Kogyo и Denka Chemicals/Комисия, посочено по-горе, точка 67).

- 46 При това положение доводите, насочени към оспорване на антиконкурентната цел на тази среща, трябва да бъдат отхвърлени като неоснователни. Впрочем с оглед обсъжданите на срещата на 20 април 2004 г. въпроси, изложени в точки 41 и 42 по-горе, обстоятелството, че тя се е провела по време на вечеря, в ресторант, отворен за посетители, и че г-н F. е поискал да му бъде възстановена по фактура сума, платена за вечерята, не е достатъчно, както изтъква Комисията, за да се постави под съмнение антиконкурентният характер на тази среща.
- 47 Жалбоподателите считат освен това, че Комисията не е успяла да докаже, че те са се присъединили към картела на срещата на 20 април 2004 г. В този смисъл тя не доказала, както при все това се изисквало от съдебната практика, че г-н В. съобщил на г-н F. подробности относно проведените срещи между другите трима членове на картела, нито че г-н F. е показал намерение с поведението си да допринесе по някакъв начин за картела. Впрочем г-н В. не поканил г-н F. да участва на следващата среща на картела през юни 2004 г., а единствено на срещата през месец февруари 2005 г. Комисията не доказала също така, че г-н В. е предложил да бъде връзката с някои конкуренти, които не били членове на Европейското обединение на производителите на плоско стъкло (наричано по-нататък „GEPVP“) — сдружение, създадено през 1978 г. и предназначено да представлява производителите на плоско стъкло в Европа, в което участват другите трима членове на картела, а от 1 юли 2004 г. и жалбоподателите. Впрочем твърденията на Glaverbel в това отношение не се потвърждавали от писмените доказателства. Накрая, Комисията не можела да основава извода си за антиконкурентен характер на вечерята от 20 април 2004 г. на участието на г-н F. в последващите срещи през декември 2004 г. и през февруари 2005 г. или на срещите на GEPVP.
- 48 Според съдебната практика, когато става въпрос за споразумения и съгласувани практики с антиконкурентна цел, за да установи участието на дадено предприятие в тях, Комисията трябва да докаже, че това предприятие е имало намерение да допринесе със собственото си поведение за общите цели, преследвани от всички участници, и че то е знаело за предвижданите или прилаганите от другите предприятия конкретни действия в преследването на същите цели или че е могло разумно да ги предвиди и че е било готово да поеме риска от това (Решение по дело Комисия/Anic Partecipazioni, точка 32 по-горе, точка 87).

- 49 В случая от записките на г-н В. от срещата на 20 април 2004 г. е видно, от една страна, че с оглед на информацията, съобщена на г-н F. на срещата, жалбоподателите са знаели за намеренията на другите трима членове на картела да се възприеме антиконкурентно поведение, а от друга страна, че с оглед информацията, предоставена в замяна на г-н В., те са възнамерявали да допринесат от свое име и чрез собственото си поведение за общите цели на картела. Всъщност дори жалбоподателите да са били агресивен конкурент на пазара, както самите те твърдят, информацията, предоставена от г-н F. на тази среща, е позволила на другите трима членове на картела да узнаят за тяхната позиция на пазарите в Обединеното кралство, Ирландия и Германия, на които те възнамерявали да приложат споразуменията относно увеличаването цените, договорени на предходните срещи, както и да разширят това увеличаване на цените на италианския пазар, уверени в сътрудничеството на жалбоподателите. При това положение фактът, че в записките на г-н В. не се споменава на г-н F. да е предоставяна информация за сключените на срещата на 2 март 2004 г. споразумения за увеличаване на цената в Бенелюкс или за предвиждания за увеличаване на цената в други страни, по-специално във Франция и в Полша, е без значение за доказване на участието на жалбоподателите в картела.
- 50 Ето защо, противно на твърдяното от жалбоподателите и в съответствие с цитираната в точки 45 и 48 по-горе съдебна практика, следва да се приеме, че Комисията е доказала участието им в картела след срещата на 20 април 2004 г.
- 51 Доводът на жалбоподателите, според който от записките на г-н В. не било видно, че той е информирал г-н F. за съществуването на картела и за предметът на срещите му, и по-специално за предмета на последната, проведена на 2 март 2004 г., не би могъл да окаже влияние върху отговора на въпроса дали жалбоподателите са се присъединили към картела на срещата на 20 април 2004 г. Всъщност, както беше констатирано в точка 41 по-горе, именно от записките на г-н В. е видно, че той е съобщил на г-н F. за съществуването на споразумения за цените относно Обединеното кралство, Ирландия и Германия, както и за сроковете за тяхното прилагане „две седмици по-късно“ за Обединеното кралство и Ирландия и на „1 май – 15 май – 1 юни крупни клиенти“ за Германия. Така от обжалваното решение се установява, че Pilkington е съобщило за увеличаване на цените в Обединеното кралство и в Ирландия на 29 април 2004 г., съобщение, което е било последвано от съобщения на Saint-Gobain и на Glaverbel, съответно на 11 май и на 18 май 2004 г. (съображение 159 от обжалваното решение, бележка под линия № 193). Относно Германия първото съобщение за увеличаване на цените е направено от Saint-Gobain на 25 май 2004 г., последвано в началото на м. юни 2004 г. от съобщения на Pilkington и на Glaverbel (съображение 163 от обжалваното решение, бележка под линия 201). В този смисъл, противно на поддържаното от жалбоподателите, те са имали твърде точна представа за поведението, което са възнамерявали да възприемат другите трима членове на картела, преследвайки антиконкурентните си цели. Въпреки тези обстоятелства г-н F. не се е поколебал да предостави информация, която допринесла за постигане на целите на картела, като тази относно евентуалното увеличаване на цените в Италия.
- 52 Що се отнася до довода на жалбоподателите, според който от записките на г-н В. не било видно той да е канил г-н F. да присъства на предстоящата среща на картела, той следва да се отхвърли като неотносим. Всъщност Комисията е доказала с други доказателства прякото или непряко участие на жалбоподателите във всички последващи срещи на картела, считано от тази дата (вж. точки 63 и 69—71 по-долу). Така, на срещата на другите трима членове на картела на 15 юни 2004 г. г-н В. се обажда по телефона на г-н F., който е в отпуск, за да потвърди информацията относно Италия, която последният му е съобщил на срещата на 20 април 2004 г. (съображение 196 от обжалваното решение). Що се отнася до срещата на 2 декември 2004 г., тя е организирана от самия г-н F. и се е състояла в Люксембург, в навечерието на събирането на GERVP, на което са присъствали само четирима представители на членовете на картела (съображения 199, 201—204 от обжалваното решение). Накрая, според жалбоподателите, те са участвали на срещата на 11 февруари 2005 г., на която са били поканени от г-н В.

- 53 Що се отнася до доводите на жалбоподателите, според които от записките на г-н В. не било видно нито каква е била реакцията на г-н F. на предложенията на г-н В., нито дали той е обещал да съдейства за продължаване на разискванията, те също следва да бъдат отхвърлени като неотнормими. Всъщност, както е видно от точка 49 по-горе, предвид обмена на информация между г-н В. и г-н F. на срещата на 20 април 2004 г., жалбоподателите са били запознати с намеренията за антиконкурентно поведение на другите трима членове на картела и са се съгласили да допринасят, чрез собственото си поведение, за общите цели на картела, което съгласно припомнената в точка 48 по-горе съдебна практика е достатъчно, за да се установи участието на жалбоподателите в картела.
- 54 Що се отнася до посредническата роля на г-н В., тя личи от протокола на срещата на 20 април 2004 г. и се потвърждава от изявленията на Glaverbel на 8 март и на 23 декември 2005 г., като първото изявление предшества откриването на записките на г-н В. от Комисията (съображения 80 и 160 от обжалваното решение). Обстоятелството, че изявленията на Glaverbel са направени по повод на искане за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, не е пречка те да бъдат използвани от Комисията (вж. в този смисъл Решение по дело JFE Engineering и др./Комисия, точка 32 по-горе, точка 192). Дори ако, както поддържат жалбоподателите, тези изявления не противоречат пряко на интересите на Glaverbel, последното няма никакъв интерес да предоставя на Комисията невярна информация относно другите членове на картела. Всъщност всеки опит Комисията да се заблуди в рамките на искане за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, може да постави под съмнение искреното и пълно сътрудничество на молителя и по този начин да застраши възможността му да се възползва напълно от Известието относно сътрудничеството (Решение на Общия съд от 16 ноември 2006 г. по дело Peróxidos Orgánicos/Комисия, T-120/04, Recueil, стр. II-4441, точка 70). Затова доводите на жалбоподателите, които се отнасят до доказателствената стойност на изявленията на Glaverbel относно посредническата роля на г-н В., трябва да бъдат отхвърлени.
- 55 Що се отнася до довода на жалбоподателите, според които обстоятелството, че Комисията се позовава на участието им в последващите срещи на картела през декември 2004 г. и февруари 2005 г. или на срещи на GEPVP, за да установи антиконкурентния характер на срещата на 20 април 2004 г., било в разрез с презумпцията за невиновност, следва да се посочи, че съдебната практика не е пречка Комисията да се позовава на фактически обстоятелства, настъпили след антиконкурентното поведение, за да потвърди съдържанието на обективно доказателство, каквото са записките, направени от г-н В. по време на споменатата среща. Съдебната практика, на която се позовават жалбоподателите, обаче е пречка да се използват доказателства относно предходен период, по време на който разглежданото поведение е било законосъобразно, за да се докаже антиконкурентният характер на последващо поведение, каквото не е разглежданият случай (Решение на Общия съд от 29 юни 1995 г. по дело Solvay/Комисия, T-30/91, Recueil, стр. II-1775, точка 73 и Решение на Общия съд от 29 юни 1995 г. по дело ICI/Комисия, T-36/91, Recueil, стр. II-1847, точка 83). При това положение този довод трябва да се отхвърли като напълно неоснователен.
- 56 Накрая, жалбоподателите оспорват твърдението на Комисията, според което г-н В. се срещнал с г-н F., за да го информира за тристранните споразумения относно увеличаването на цените в Обединеното кралство, Ирландия и Германия или да определи тяхното поведение при евентуално увеличаване на цените в Италия, както и самото съществуване на споразумения за цените относно Германия. Освен това, те уточняват, че съгласно съдебната практика сам по себе си фактът, че са информирани за съществуването на срещи на картел, не означава, че са допуснали нарушение.
- 57 Както вече беше посочено в точка 45 по-горе, в случая г-н F. е участвал в обмена на чувствителна търговска информация с г-н В. относно Обединеното кралство, Ирландия, Германия и Италия на срещата на 20 април 2004 г. Без изобщо да се дистанцира от антиконкурентното поведение, за което е информиран, г-н F. предоставя информация относно

търговската стратегия на жалбоподателите в Обединеното кралство, Ирландия и Германия и посочва поведението, което те биха възприели при евентуално увеличаване на цените в Италия (вж. точки 41—44 по-горе), като по този начин намалява съществено несигурността относно очакваното тяхно поведение на пазара (вж. точка 45 по-горе). Ето защо са неотнормими доводите на жалбоподателите, според които от записките на г-н В. не е видно, че г-н F. е поел ангажименти във връзка с тяхната бъдеща ценова политика в Обединеното кралство или че е изразил някаква подкрепа за увеличаване на цената. Освен това, противно на твърденията на жалбоподателите, информираност за проведени срещи на картел може да бъде елемент от фактическия състав на дадено нарушение, ако в замяна на това се предоставя информация, която допринася за постигане на общите цели на картела (вж. точки 48 и 49 по-горе). Накрая, последващите факти показват, че след тази среща жалбоподателите са следвали поведението на другите трима членове на картела. Всъщност от иззет по време на проверките вътрешен документ на жалбоподателите е видно, че след увеличаване на цените от другите трима членове на картела в Обединеното кралство и в Ирландия те също са увеличили цените (съображение 159 от обжалваното решение).

58 Що се отнася до довода, според който Комисията не доказала, че по време на срещата на картела на 2 март 2004 г. е сключено споразумение за увеличаването на цените в Германия, той следва да се отхвърли като напълно неотнормим. Всъщност от записките на г-н В. е видно, че той е информирал г-н F. за съществуването и за съдържанието на това споразумение, независимо на коя дата то е прието от другите трима членове на картела, и че г-н F. следователно е научил за неговото съществуване. Впрочем в замяна г-н F. предоставил на г-н В. информация относно системата за двойни цени, прилагана спрямо S., общ клиент на жалбоподателите и на Pilkington, и трябвало да го информира за прилаганата в действителност спрямо този клиент продажна цена. Г-н F. дори предложил диапазон за увеличаване на цената. Впрочем последващите факти потвърждават съществуването на това споразумение. Всъщност, както беше констатирано в точка 51 по-горе, това споразумение е било изпълнено от другите трима членове на картела на дати, близки до съобщените от г-н В. на г-н F. на срещата на 20 април 2004 г. и посочени в неговите записки, на 25 май 2004 г. от Saint-Gobain, на 4 юни 2004 г. от Pilkington и на 7 юни 2004 г. от Glaverbel, докато предвидените дати са били съответно 1 май, 15 май и 1 юни 2004 г. Противно на поддържаното от жалбоподателите, това отклонение е незначително и не би могло да постави под съмнение съществуването на споменатото споразумение или на обмена на информация, осъществен между г-н F. и г-н В. в това отношение на срещата на 20 април 2004 г.

59 С оглед на всичко гореизложено следва да се приеме, че Комисията основателно е направила извод, в съображения 171 и 188 от обжалваното решение, от една страна, че г-н В. се е срещнал с г-н F. на 20 април 2004 г., за да го информира за съществуването на споразумения между другите трима членове на картела относно увеличаването на цените за Обединеното кралство, Ирландия и Германия, и от друга страна, че в замяна г-н F. му е съобщил чувствителна информация относно търговската стратегия на жалбоподателите на тези пазари. Впрочем в случая с Италия г-н F. е дал да се разбере, че жалбоподателите няма да се противопоставят на евентуално увеличаване на цените. При това положение Комисията основателно е направила извод, че срещата на 20 април 2004 г. има антиконкурентен характер и че жалбоподателите са се присъединили към картела, считано от тази среща (съображение 330 от обжалваното решение).

– По телефонния разговор на 15 юни 2004 г.

60 Комисията приема, че жалбоподателите са продължили да участват в тайните споразумения, след като на 15 юни 2004 г. те получават телефонно обаждане от Pilkington, с което биват информирани за споразумението, сключено по повод италианския пазар, което те одобрили (съображения 189—196 от обжалваното решение).

- 61 Жалбоподателите изтъкват, че Комисията не е представила никакво доказателство за състояния се по време на срещата на 15 юни 2004 г. телефонен разговор между г-н В. и г-н F. и че тя се е основала единствено на изявленията на Glaverbel, направени по повод на искане за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, за да твърди, че по време на този разговор г-н F. показал, че той не би се противопоставил на споразумението за цените в Италия. Всъщност г-н F. се ограничил да твърди, че тъй като не били значими участници на италианския пазар, жалбоподателите не са в състояние да повлияят върху цените на този пазар, като по този начин повторил твърденията, изложени на вечерята на 20 април 2004 г. Впрочем жалбоподателите считат, че един кратък телефонен разговор не е равносвален на участие в среща на картела, която, според Glaverbel, продължила пет часа.
- 62 Най-напред следва да се припомни, че съгласно напомнимата в точка 54 по-горе съдебна практика обстоятелството, че изявленията на Glaverbel са направени по повод на искане за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, само по себе си не намалява тяхната доказателствена стойност.
- 63 Жалбоподателите признават, че г-н В. се е обадил по телефона на г-н F. и че те са говорили за Италия. Glaverbel, от своя страна, уточнява, че г-н В. е информирал г-н F. за приетите на срещата споразумения за цените и че за всички участници в споменатата среща е било ясно, че видно от изказването на г-н F., жалбоподателите нямали намерение да се противопоставят на тези споразумения (съображение 189 от обжалваното решение). Както изтъква Комисията, тези изявления са съвместими с тези на г-н F., според които той повторил пред г-н В. това, което му е казал на срещата на 20 април 2004 г., а именно че той не е значителен участник на италианския пазар, че това положение няма да се промени в близко бъдеще и че той не може да повлияе върху този пазар. Следователно по този начин г-н F. потвърдил пред г-н В., че жалбоподателите няма да попречат на споразуменията относно увеличаването на цената на италианския пазар. Впрочем изявлението на Saint-Gobain, което жалбоподателите не оспорват, потвърждава съществуването на връзка между тях и на споразуменията, сключени на срещата на 15 юни 2004 г., доколкото Saint-Gobain приема, че г-н F. е участвал в споменатата среща (съображения 190 и 196 от обжалваното решение).
- 64 Наистина Комисията не е представила писмено доказателство за срещата или за телефонния разговор на 15 юни 2004 г. Въпреки това съгласно цитираната в точка 33 по-горе съдебна практика в случаите, когато документите са фрагментарни или спорадични, Комисията може да изведе по логически път някои подробности, което тя е направила в случая в обжалваното решение (съображение 196 от обжалваното решение). Освен това, макар и да не оспорват провеждането му, жалбоподателите не са предоставили никакво друго обяснение, съвместимо с причината за това телефонно обаждане или с точното съдържание на телефонния разговор между г-н В. и г-н F. във връзка с Италия. Накрая, с оглед на съдържанието на срещата на 20 април 2004 г., която се отнася по-специално за Италия, и на обстоятелствата, при които се осъществява този телефонен разговор, неговата краткотрайност е без значение за изключване на антиконкурентния му характер.
- 65 При това положение Комисията правилно е приела, от една страна, че г-н В. се е обадил на г-н F. на 15 юни 2004 г., за да го информира за споразуменията, приети на състоялата се на същия ден среща между представителите на другите трима членове на картела, и че г-н F. му е съобщил своята позиция в това отношение, а от друга страна, че този разговор следователно е бил от антиконкурентно естество.

– По срещата на 2 декември 2004 г.

- 66 Като се основава по-конкретно на ръкописните записки, иззети при изненадващите проверки в помещенията на Pilkington, както и на извлечения от календарни бележници, Комисията в крайна сметка приема, че жалбоподателите, заедно с другите трима членове на картела, са участвали в среща в Люксембург на 2 декември 2004 г., на която са приети решения за увеличаване на цените, за минимални цени и за други търговски условия относно продажбата на продукти от плоско стъкло в няколко европейски страни (съображения 197—264 от обжалваното решение).
- 67 Жалбоподателите оспорват, че това заседание може да се разглежда като заседание с антиконкурентна цел. На първо място, те твърдят, че ставало въпрос за вечеря, за която било съобщено на голям брой лица и която се е състояла в ресторант, отворен за посетители, и че г-н F. е поискал да му бъде възстановена по фактура сума, платена за тази вечеря. На второ място, те считат, че Комисията не е доказала, че на тази среща са сключени споразумения между членовете на картела за бъдещо увеличаване на цените, които да изискват тяхното участие. В този смисъл те твърдят, че изказванията на г-н F. на тази вечеря не биха могли да се приемат като израз на тяхното съгласие за присъединяване към картела в рамките на ЕИП и че изводите на Комисията относно тези записки са в противоречие с изявленията на Glaverbel. Всъщност според последното на вечерята не е ставало въпрос за увеличение на цените, жалбоподателите изобщо не са участвали в многостранна среща на картела преди 11 февруари 2005 г. и разискванията на вечерята се свели до обмен на информация. На трето място, жалбоподателите твърдят, че „схемата за увеличаване на цената“, за която се споменава в записките на г-н В. и свързаните с нея коментари, са израз или на собствените идеи на г-н В., или по-вероятно на двустранно обсъждане между г-н В. и г-н Н., служител на Saint-Gobain, които са били представени и отчасти приети на срещата през февруари 2005 г.
- 68 Най-напред следва да се уточни, че записките на г-н В. са два вида. Първите са върху бланки на хотел N. и на Pilkington и са озаглавени „заседание GERVP в Люксембург“, а вторите са върху бланка на Pilkington и са озаглавени „Протокол 2/12/04“. От изявленията на Pilkington, неоспорени от жалбоподателите, е видно, че първите записки са написани от г-н В. на 3 декември 2004 г. за негова лична употреба и представляват размисли за срещата на 2 декември 2004 г., докато вторите са направени по време на срещата на 2 декември 2004 г.
- 69 От заглавието на вторите записки „Протокол“, от тяхната дата „2/12/2004“ и от тяхното съдържание е видно, че те представляват протокол на срещата, състояла се на тази дата. Те всъщност отразяват разискванията между участниците относно цената на плоското стъкло в различни страни от ЕИП, предоставената от г-н F. информация и под рубриката „Общи споразумения“ — сключените споразумения. Тази преценка се потвърждава от първите изявления на Pilkington, според които тези страници се състоят от записки, направени по време на срещата, състояла се в Люксембург на тази дата.
- 70 Тези бележки също доказват, че въпросите, обсъждани на тази среща, а следователно и самата среща са имали явно антиконкурентно естество. Всъщност от тях става ясно, че членовете на картела са се съгласили да увеличат цените в различни страни от ЕИП и че г-н F. е предоставил определена чувствителна информация. Glaverbel също потвърждава антиконкурентното естество на споменатата среща в декларацията си от 8 март 2005 г., според която „на тази вечеря, освен обичайните разисквания относно цената, положението на клиента S. също беше предмет на дълги разисквания“.
- 71 При това положение следва да се констатира, че записките на г-н В. и съпадащите изявления на Pilkington и на Glaverbel относно разискванията на тази вечеря дават възможност, от една страна, да се установи антиконкурентният характер на срещата на 2 декември 2004 г., а от друга страна, да се опровергаят изтъкнатите от жалбоподателите първоначални изявления на

Glaverbel, според които на тази вечеря не е ставало въпрос за увеличаване на цената. Както беше посочено в точка 45 по-горе, с оглед на тези обстоятелства доводите на жалбоподателите, според които срещата се е провела по време на вечеря и г-н F. е поискал да му бъде възстановена по фактура сума, платена за тази вечеря, не биха могли да бъдат достатъчни, за да се постави под съмнение антиконкурентното естество на тази среща.

- 72 Жалбоподателите оспорват на тази среща да са сключвани споразумения за цени и твърдят, както впрочем Pilkington посочва в отговора си на изложението на възраженията, че ставало въпрос за обмен на информация, а не за споразумение. Все пак от записките на г-н B. е видно, че освен обмена на информация, на тази среща членовете на картела са сключили и споразумения относно цените. Така за Италия са установени минимални цени, за Обединеното кралство е определена целева цена, както и график и процедура за увеличаване на цената, за балтийските страни е решено жалбоподателите да проведат увеличаване на цената, за Полша е решено през м. март 2005 г. жалбоподателите да проведат увеличаване на цената, за Франция по предложение на жалбоподателите е взето решение за увеличаване с 10 %, за Бенелюкс е решено да се увеличи цената през март 2005 г., накрая, за Германия е договорено Pilkington да проведе увеличение на цените. Освен това една част от последната страница от записките на г-н B., озаглавена „Общи споразумения“, съдържа резюме на сключените и споменати в тези записки споразумения относно цените, а другата част се отнася за други споразумения.
- 73 Впрочем, твърдяното от жалбоподателите обстоятелство, че от записките на г-н B. не било видно г-н F. да е предоставил сведения, от които да може да се направи извод за участието на жалбоподателите в сключените на вечерята споразумения, е без значение. Съгласно постоянната съдебна практика, за да се докаже участието на дадено предприятие в картел, е достатъчно Комисията да установи, че съответното предприятие е участвало в срещи, по време на които са били сключени антиконкурентни споразумения, без явно да се е противопоставило на това. Когато участието в такива срещи е установено, това предприятие следва да посочи доказателства, чрез които да се установи, че участието му в тези срещи е било лишено от всякакви антиконкурентни цели и че е показало на конкурентите си, че участва в тях с намерения, различни от техните (Решение по дело Комисия/Anic Partecipazioni, точка 32 по-горе, точка 96 и Решение по дело Aalborg Portland и др./Комисия, точка 33 по-горе, точка 81). Както Съдът посочва в точка 82 от Решението по дело Aalborg Portland и др./Комисия, точка 33 по-горе, логиката, на която се основава този принцип, е, че след като е участвало в посочената среща, без да се разграничи публично от нейното съдържание, предприятието е дало основание на другите участници да приемат, че е съгласно с резултата от срещата и че ще се съобразява с него.
- 74 Тази съдебна практика относно мълчаливото одобрение се основава на предпоставката, според която съответното предприятие е участвало в срещи, по време на които са сключени антиконкурентни споразумения или които имат очевидно антиконкурентен характер (вж. Решение по дело Coats Holdings и Coats/Комисия, точка 35 по-горе, точка 91 и цитираната съдебна практика), какъвто, както вече беше посочено в точка 71 по-горе, е разглежданият случай.
- 75 В случая жалбоподателите не са представили нито едно доказателство, позволяващо да се установи, че дори и да е участвал в срещата от тяхно име, г-н F. се разграничил от сключените споразумения. Затова в съответствие с посочената в предходните точки съдебна практика самото присъствие на г-н F. на срещата като представител на жалбоподателите е достатъчно, за да се приеме, че от тяхно име той е изразил мълчаливо одобрение на сключените на тази среща споразумения.

- 76 Следователно, противно на твърдяното от жалбоподателите, от записките на г-н В. на срещата на 2 декември 2004 г. е видно, че членовете на картела не само са обменили чувствителна информация на тази среща, но и са сключили споразумения относно увеличението на цените на отделните видове плоско стъкло за различни страни от ЕИП, и че г-н F. е изразил от името на жалбоподателите мълчаливото си одобрение по отношение на тези споразумения.
- 77 Жалбоподателите обаче поддържат, че в споменатата в записките на г-н В. „схема за увеличаване на цената“ не се посочва сключване на общо споразумение относно бъдещите увеличения на цените. Следва да се отбележи, че „схемата за увеличаване на цената“ се намира в записките на г-н В., написани след вечерята, върху бланка на хотел N. Както беше посочено в точка 68 по-горе, тези записки са написани за негова лична употреба. В този контекст „схемата за увеличаване на цената“ е само рубрика с таблица, която резюмира различните споразумения за цените през следващата година, споменати в точка 72 по-горе, а свързаните с тях коментари не могат да се разглеждат като размисли на г-н В. за ролята, която биха могли да играят жалбоподателите в картела, нито като резюме на двустранна дискусия между г-н В. и г-н Н. след вечерята. Затова този довод относно „схемата за увеличаване на цената“ не е достатъчен, за да се постави под съмнение фактът, че на тази среща са били сключени споразумения за увеличаване на цените.
- 78 Жалбоподателите твърдят също така, че изреченията, с които се съобщава, че „общите съображения относно поведението на Guardian бяха подкрепени от останалите“ и че „[ц]ените на всички пазари са в опасност“, предхождащи „схемата за увеличаване на цената“, възпроизвеждат коментарите на г-н В., на г-н Н., служител на Saint-Gobain, и/или на г-н D., служител на Glaverbel, показващи очевидно, че те не са се отказали от тяхната агресивна стратегия. Това твърдение не би могло да отмени предходния извод. Всъщност тези изречения, които се вписват в контекста на направено от г-н В. резюме за лични цели на разглеждани на срещата от предишната вечер въпроси (вж. точки 68 и 77 по-горе), не отразяват разграничаване на жалбоподателите от тези споразумения. От една страна, изречението, с което се съобщава, че „цените на всички пазари са в опасност“, е констатация за състоянието към момента на срещата на 2 декември 2004 г. (вж. например протокола от срещата, в който се отбелязва относно Обединеното кралство, че „цените в ОК се считат за недостатъчно високи“; относно Франция, че „[ц]ените в момента са почти най-ниските в Европа“; относно Германия, че „[ц]ените трябва да се стабилизират незабавно на равнището в момента“; относно Испания, че цените „падат значително от 2 месеца насам“, относно първото от сключените общи споразумения, че се предвижда „[з]амразяване на цените в цяла Европа през следващите месеци“). От друга страна, отбелязано е, че „общите съображения относно поведението на Guardian бяха подкрепени от останалите“, което представлява критика към поведението на жалбоподателите преди споменатата среща, което до тази дата не е отговаряло на очакванията (вж. по-специално протокола от срещата, в който се отбелязва относно балтийските страни, че „[в]ъпреки че беше уговорено да се увеличат цените (G1 + P са го направили), G не го е направило и затова настоящем цените са на същото равнище (Ø [= средно] 260)“.
- 79 С оглед на всичко изложено дотук, следва да се направи извод, че противно на поддържаното от жалбоподателите (вж. точка 31 по-горе), осъществените контакти между тях и другите трима членове на картела не са част от „фаза тест“, а представляват действително участие в картела. Всъщност беше доказано, че жалбоподателите, представявани от г-н F., са се присъединили към картела на срещата на 20 април 2004 г., че те са получили телефонно обаждане на 15 юни 2004 г., че са организирали вечеря на 2 декември 2004 г. и че разискванията по време на тези три събития са имали антиконкурентна цел. Впрочем жалбоподателите признават участието си в срещата на 11 февруари 2005 г., която също е имала антиконкурентна цел. Като се има предвид, че провеждането на срещите на 20 април и на 2 декември 2004 г. и участието на жалбоподателите в тях са доказани с направените от г-н В. записки по време на тези срещи,

чиято доказателствена стойност не беше оборена ефикасно от жалбоподателите (вж. точки 39, 40, 69 и 70 по-горе), обясненията им в това отношение не биха могли да поставят под съмнение тяхното участие в картела, считано от 20 април 2004 г.

- 80 Ето защо в обжалваното решение Комисията напълно основателно е приела, че жалбоподателите участват в картела, считано от 20 април 2004 г.
- 81 Следователно първата част от настоящото правно основание следва да се отхвърли.

По втората част, изведена от неправилната преценка на географския обхват на споразуменията

- 82 Комисията приема, че нарушението обхваща цялото ЕИП, доколкото неговите извършители продават разглежданите продукти най-малко в ЕИП и там тяхната обща квота на продажбите е поне 80 %, доколкото те снабдяват клиентите си от ЕИП чрез производствените си съоръжения и складове, разположени на цялата тази територия и доколкото целта на картела е на европейско равнище. Тя подчертава в това отношение, че макар и разискванията да се различават според страната от ЕИП, за която се отнасят, всички те имат една и съща антиконкурентна цел (съображения 368—371 от обжалваното решение).
- 83 Жалбоподателите оспорват този извод на Комисията като твърдят, от една страна, че страните, за които се отнасят срещите на 20 април, на 15 юни и на 2 декември 2004 г., не следвало да се взимат предвид при определяне на географския обхват на картела, тъй като тези срещи нямали антиконкурентна цел, и от друга страна, че споразуменията относно цените, сключени на срещата на 11 февруари 2005 г., засягат само Германия, Испания, Австрия, Португалия и Бенелюкс, а тези, които установяват таван за намаленията и отстъпките, засягат само Германия, Австрия и Швейцария.
- 84 При все това следва да се припомни, че от точки 59, 65 и 79 по-горе е видно, че срещите на 20 април и на 2 декември 2004 г., както и телефонното обаждане на 15 юни 2004 г. са имали антиконкурентна цел. Затова страните, за които се отнасят тези срещи, и тези, за които се отнася срещата на 11 февруари 2005 г., трябва да бъдат взети предвид при установяване на географския обхват на картела.
- 85 Жалбоподателите поддържат, че представените от Комисията доказателства с цел да се докаже участието им в споразуменията, обхващащи цялото ЕИП, са недостатъчни.
- 86 В случая Комисията основава твърдението си, според което споразуменията на картела обхващали цялото ЕИП, на три доказателства. На първо място, това са протоколите от различните срещи на картела, както и доказателствата, свързани с телефонния разговор на 15 юни 2004 г. От тези документи обаче е видно, че различните споразумения засягат много европейски страни, а именно Белгия, Германия, Естония, Ирландия, Гърция, Испания, Франция, Италия, Латвия, Литва, Люксембург, Нидерландия, Австрия, Полша, Португалия, Обединеното кралство и Швейцария. По-специално от протокола на срещата на 2 декември 2004 г. е видно, че участниците са взели решение да замразят цените в цяла Европа (съображение 370 от обжалваното решение).
- 87 На второ място, Комисията взема предвид организацията на производството и разпространението на плоско стъкло от всеки от участниците в картела. Всъщност те са организирани за цялото ЕИП така, че произведеното от завод, разположен в дадена страна, се разпространява в няколко близки страни (съображения 55 и 369 от обжалваното решение). Това обстоятелство се потвърждава от самите жалбоподатели, доколкото г-н F. посочва, че

всеки завод има свой пазар, определен обикновено в радиус от 300 до 400 километра. Следователно географската организация на мрежата от заводи на всеки член от картела им позволява да покриват търсенето на плоско стъкло в цялото ЕИП.

- 88 На трето място, Комисията взема предвид произхода на участниците в срещите на картела, които са търговски представители на европейско равнище на членовете на картела, както и най-важните им представители в комитета „Маркетинг и Комуникация“ (Marcomm) на GERVP, без това да се оспорва от жалбоподателите (съображения 369 и 370 от обжалваното решение).
- 89 Изводът на Комисията относно географския обхват на картела се потвърждава и от други доказателства. На първо място, това са изявленията на Glaverbel, според които, от една страна, Saint-Gobain, Pilkington и те самите са участвали в двустранни и многостранни срещи, целящи ограничаване на конкуренцията на европейския пазар на плоско стъкло, който според Saint-Gobain се отличавал с постоянен спад на цените. От друга страна, жалбоподателите били уведомени за сключените от другите трима членове на картела през март 2004 г. съществуващи споразумения и са участвали в срещите след тази дата (съображения 80 и 81 от обжалваното решение). При това положение, противно на поддържаното от жалбоподателите, изявленията на Glaverbel в това отношение не се отнасят единствено за тристранен картел, в който то не участвало. На второ място, това е оплакване до Комисията, направено от GERVP, в което участват членовете на картела, във връзка с проект за държавна помощ, в текста на което се посочва, че „пазарът на плоско стъкло е общоевропейски пазар, в който една значителна част принадлежи на търговията между държавите членки“ (съображение 54 от обжалваното решение). На трето място, това са протоколът от срещата на 2 декември 2004 г., записките, направени от г-н В. на следващия ден, и протоколът от срещата на 11 февруари 2005 г., от които става ясно, че разискванията на участниците в картела са засягали и европейски страни, непосочени в точка 86 по-горе, а по-специално България, Кипър, Румъния и скандинавските страни.
- 90 Впрочем, жалбоподателите не могат да се позовават на съдебната практика, според която съответните предприятия са тези, които определят географския обхват на пазара, който може да бъде по-широк или по-тесен от съответния географски пазар, доколкото тази съдебна практика се отнася до въпроса за необходимостта от определяне на съответния пазар в географски смисъл с оглед прилагане на член 81 ЕО, какъвто въпрос не се поставя в този случай. Всъщност съгласно тази съдебна практика Комисията е длъжна да определи границите на пазара в решение, прието въз основа на член 81 ЕО, само когато без подобно отграничаване не е възможно да се прецени дали разглежданото споразумение може да засегне търговията между държавите членки и дали има за своя цел или резултат предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията в рамките на общия пазар (Решение на Общия съд от 6 юли 2000 г. по дело Volkswagen/Комисия, T-62/98, Recueil, стр. II-2707, точка 230; Решение на Общия съд от 8 юли 2004 г. по дело Mannesmannröhren-Werke/Комисия, T-44/00, Recueil, стр. II-2223, точка 132 и Решение на Общия съд от 25 октомври 2005 г. по дело Groupe Danone/Комисия, T-38/02, Recueil, стр. II-4407, точка 99). По принцип, ако самата цел на дадено споразумение е да се ограничи конкуренцията, не е необходимо да се определят с точност съответните географски пазари, щом като настоящата или потенциалната конкуренция в съответните територии неизбежно е била ограничена, независимо дали тези територии са пазари в точния смисъл или не (Решение по дело Mannesmannröhren-Werke/Комисия, посочено по-горе, точка 132; вж. също в този смисъл Решение на Общия съд от 14 май 1998 г. по дело Enso España/Комисия, T-348/94, Recueil, стр. II-1875, точка 232 и Решение на Общия съд от 18 юли 2005 г. по дело Scandinavian Airlines System/Комисия, T-241/01, Recueil, стр. II-2917, точка 99). За определяне на географския обхват на нарушението, който следва да бъде взет предвид при преценката на неговата тежест, е достатъчно Комисията да очертае приблизително обхвата на географската зона на разглеждания или разглежданите пазари, без да определя точно тези пазари (Решение по дело Scandinavian Airlines System/Комисия, посочено по-горе, точка 99).

- 91 С оглед на гореизложеното следва да се изтъкне, че от всички представени от Комисията улики, които или не са оспорени от жалбоподателите, или се потвърждават от други доказателства, се установява, че географската зона, за която се отнася картелът, обхваща цялата територия на ЕИП. Следователно Комисията правилно е приела, че обхватът на нарушението включва цялата територия на ЕИП.
- 92 Поради това втората част на настоящото правно основание, а следователно и настоящето правно основание в неговата цялост трябва да се отхвърлят.
- 93 Въз основа на гореизложеното исканията за отмяна в жалбата следва да бъдат отхвърлени.

По исканията за намаляване на размера на глобата

- 94 В подкрепа на исканията си за намаляване на размера на глобата жалбоподателите изтъкват три правни основания. В рамките на първото си правно основание те искат от Общия съд да намали размера на глобата им като последица от частичната отмяна на обжалваното решение. Второто правно основание е изведено от нарушаване на принципа на недопускане на дискриминация и на задължението за мотивиране при определяне на глобата, а третото — от грешка в преценката относно твърде ограничената им и пасивна роля в нарушението и от неспазване на принципа на недопускане на дискриминация.

По правното основание, изведено от необходимостта да се намали размера на глобата като последица от частичната отмяна на обжалваното решение

- 95 Жалбоподателите поддържат, че размерът на тяхната глоба трябва да бъде намален, за да съответства на частичната отмяна на обжалваното решение. Така те считат, че глобата трябва да бъде определена само въз основа на сумата от продажбите за 2004 г. в страните от ЕИП, за които нарушението не се оспорва, възлизаща на 241,6 милиона евро. Впрочем те считат, че глобата трябва да отразява изключително кратката продължителност на тяхното участие в картела, свеждащо се до участие само в една среща и най-много до дванадесет дни.
- 96 От точки 79 и 91 по-горе произтича, че в обжалваното решение Комисията правилно е приела, че от една страна, жалбоподателите са участвали в картела между 20 април 2004 г. и 22 февруари 2005 г. и от друга, че обхватът на нарушението включва цялата територия на ЕИП.
- 97 Следователно размерът на глобата не трябва да се намали с оглед на продължителността или на географския обхват на картела, поради което настоящото правно основание следва да се отхвърли.

По правното основание, изведено от нарушаване на принципа на недопускане на дискриминация и на задължението за мотивиране при определяне на глобата

- 98 Жалбоподателите считат, че Комисията е нарушила, от една страна, принципа на недопускане на дискриминация с това, че при определяне на глобите на другите трима участници в картела е изключила вътрешните продажби, тоест продажбите вътре в групите, а от друга страна, задължението си за мотивиране във връзка с това определяне.
- 99 Жалбоподателите подчертават също, че при липсата на мотиви относно определяне на глобата на другите трима участници в картела и с оглед на поверителния характер на използваните данни за тях било невъзможно да определят съответното естество и стойности на вътрешните продажби, изключени за всеки участник в картела. Те поддържат, че поради това Общият съд следвало да компенсира изключването на тези продажби, като намали размера на наложената

- им глоба пропорционално на тези изключения от пазара на плоско стъкло. Това разрешение съответствало на Насоките относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ С 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264, наричани по-нататък „Насоки за определяне на глобите“), доколкото то позволявало да се отрази по подходящ начин относителният ръст на предприятието на съответния пазар и вече било прието от Общия съд.
- 100 Жалбоподателите уточняват, че Комисията е изключила един милиард евро вътрешни продажби от общ обем на пазара от 2,7 милиарда евро. Тази цифра се получавала при изваждане на общата сума на продажбите на плоско стъкло, приета в обжалваното решение, а именно 1,7 милиарда евро (съображение 41 от обжалваното решение), от общата сума, приета в изложението на възраженията, а именно 2,7 милиарда евро (съображение 41 от обжалваното решение), и представлявала 37 % от общия обем на пазара, стойността на който възлиза на 2,7 милиарда евро.
- 101 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.
- 102 Според установената съдебна практика обхватът на задължението за мотивиране зависи от естеството на разглеждания акт и от контекста, в който е бил приет. Мотивите трябва да излагат по ясен и недвусмислен начин съображенията на институцията — автор на акта, така че да дадат възможност, от една страна, на Съда на Европейския съюз да упражни контрол, а от друга страна, на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, за да могат да защитят правата си и да проверят дали решението е обосновано.
- 103 Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на посочения член 253 ЕО, следва да се преценява не само с оглед на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (Решение на Съда от 2 април 1998 г. по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, Recueil, стр. I-1719, точка 63 и Решение на Съда от 29 септември 2011 г. по дело Elf Aquitaine/Комисия, C-521/09 P, Сборник, стр. I-8947, точка 150).
- 104 В случая Комисията е приела, че антиконкурентните споразумения се отнасят за продажбите на плоско стъкло на несвързани клиенти (съображение 377 от обжалваното решение) и затова тя е използвала тези продажби, за да определи началния размер на глобите (съображение 41, таблица 1 и съображение 470 от обжалваното решение). При определяне на глобата обаче Комисията е изключила продажбите на плоско стъкло, предназначено за преработка от поделения на предприятието или от друго дружество от същата група. Тъй като антиконкурентното поведение е доказано само относно продажбите на несвързани клиенти, Комисията не може да бъде упрекувана, че при определяне на глобата е изключила вътрешните продажби на вертикално интегрираните членове на картела. Освен това тя не може да бъде упрекувана, че не е мотивирала изключването на тези продажби при определяне на глобата.
- 105 Впрочем, както изтъква Комисията, не се установи вертикално интегрираните членове на картела, които доставят съответните продукти на поделенията на същото предприятие или на дружествата, включени в същата група от предприятия, да са извлекли непряка полза от договореното увеличаване на цената, нито увеличаването на цената на пазара нагоре по веригата да се е превърнало в конкурентно предимство надолу по веригата на пазара на преработено плоско стъкло.
- 106 Накрая, що се отнася до довода, според който, като изключила вътрешните продажби при определяне на глобата, Комисията нарушила принципа на недопускане на дискриминация, следва да се припомни, че според постоянната съдебна практика принципът на равно третиране или на недопускане на дискриминация изисква да не се третират по различен начин сходни

положения и да не се третираат еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (вж. Решение на Общия съд от 14 май 1998 г. по дело BPB de Eendracht/Комисия, T-311/94, Recueil, стр. II-1129, точка 309 и цитираната съдебна практика). В случая, доколкото Комисията приема, че антиконкурентните споразумения се отнасят само за фактурираната на несвързани клиенти цена на плоско стъкло, изключването на вътрешните продажби при определяне на глобата в случаите на вертикално интегрираните членове на картела е довело единствено до различно третиране на обективно различни положения. Затова Комисията не може да бъде упрекувана в нарушение на принципа на недопускане на дискриминация.

107 Следователно настоящото правно основание следва да се отхвърли изцяло.

По правното основание, изведено от грешка в преценката относно твърде ограничената и пасивна роля на жалбоподателите в нарушението и от неспазване на принципа на недопускане на дискриминация

108 Жалбоподателите считат, че Комисията не е взела предвид пасивната им и твърде ограничена роля в нарушението в сравнение с тази на другите трима участници в картела, които са участвали в него в продължение на повече от 20 години. Участието им се свеждало до едно събрание, което нямало таен характер, сключените на него споразумения се отнасяли само за някои страни и никога не били осъществени. Също така записките на г-н В. относно срещата на 11 февруари 2005 г. не доказвали, че г-н Е. се е съгласил да участва в или да ръководи увеличаване на цени. При тези обстоятелства за определянето на размера на глобата Комисията е трябвало да отчете пасивната роля на жалбоподателите в картела.

109 Съгласно съдебната практика, когато едно нарушение е било извършено от няколко предприятия, при определянето на размера на глобите трябва да се разгледа относителната тежест на участието на всяко от тях (Решение на Съда от 16 декември 1975 г. по дело Suiker Unie и др./Комисия, 40/73-48/73, 50/73, 54/73-56/73, 111/73, 113/73 и 114/73, Recueil, стр. 1663, точка 623 и Решение на Съда по дело Aalborg Portland и др./Комисия, точка 33 по-горе, точка 92; Решение на Общия съд от 13 септември 2010 г. по дело Trioplast Industrier/Комисия, T-40/06, Сборник, стр. II-4893, точка 105), което предполага по-конкретно да се установят съответните им роли в нарушението по време на участието им в него (Решение по дело Комисия/Anic Partecipazioni, точка 32 по-горе, точка 150 и Решение на Общия съд от 17 декември 1991 г. по дело Enichem Anic/Комисия, T-6/89, Recueil, стр. II-1623, точка 264).

110 Така според точка 29, трето тире на Насоките за определяне на глобите пасивната роля на дадено предприятие в осъществяването на нарушение представлява смекчаващо обстоятелство. В нея се уточнява, че това обстоятелство има значение само „когато предприятието представи доказателства, че неговото участие в нарушението е крайно ограничено, и по такъв начин докаже, че по времето, когато то е било страна в нарушаващото споразумение, то фактически не го е прилагало, като е възприемало конкурентно поведение на пазара“. Впрочем съгласно споменатата точка 29 „сам по себе си фактът, че предприятието е участвало в нарушението по-кратко време, отколкото другите, няма да бъде считан за смекчаващо обстоятелство, тъй като това вече е отразено в основния размер“.

111 Съгласно съдебната практика сред обстоятелствата, които са от естество да разкрият пасивната роля на дадено предприятие в рамките на картел, могат да бъдат взети предвид неговото значително по-нередовно участие в срещите в сравнение с обикновените членове на картела, късното му навлизане на пазара, предмет на нарушението, независимо от продължителността на участието му в същото, или пък наличието на изрични изявления в този смисъл, изхождащи от представители на трети предприятия, участвали в нарушението (Решение на Общия съд по дело BPB de Eendracht/Комисия, точка 106 по-горе, точка 343 и Решение на Общия съд от 9 юли

- 2003 г. по дело *Cheil Jedang*/Комисия, T-220/00, Recueil, стр. II-2473, точка 168). В това отношение обстоятелствата, според които дадено предприятие е било най-неактивният член на срещите на картела или се е ограничило да получава информацията, съобщавана едностранно от даден конкурент, без да прави никакви резерви или възражения, нямат никакво значение за установяване на пасивната роля на това предприятие в картела (Решение по дело *Ciments*, точка 45 по-горе, точка 1849).
- 112 В случая най-напред от точка 79 по-горе произтича, че жалбоподателите са участвали в картела от 20 април 2004 г. Следва да се припомни също така, че по време на срещата на 20 април 2004 г. и на телефонния разговор на 15 юни 2004 г. жалбоподателите са съобщили на конкурентите за бъдещото си поведение на пазара и без ни най-малко противопоставяне са получили от *Pilkington* информация относно споразуменията за предвиденото от другите трима членове на картела увеличаване на цените. Жалбоподателите са присъствали на срещите на картела на 2 декември 2004 г. и на 11 февруари 2005 г., без да се разграничат по изричен начин от водените на тях антиконкурентни разисквания. По-нататък, от точка 79 по-горе и от обжалваното решение е видно, че жалбоподателите са организирали срещата на 2 декември 2004 г. (съображение 502 от обжалваното решение). Накрая, от точки 70 и 72 по-горе и от обжалваното решение е видно, че по време на срещите на 2 декември 2004 г. и на 11 февруари 2005 г. жалбоподателите са се съгласили да започнат увеличаване на цените в различни райони и че са участвали в обмен на чувствителна информация (съображение 502 от обжалваното решение). Ето защо тяхното поведение в картела не може да се квалифицира като пасивно.
- 113 Обстоятелството, че жалбоподателите не са приложили някои споразумения, сключени на срещите преди 2 декември 2004 г. и по време на срещата на 11 февруари 2005 г., не е достатъчно, за да се докаже, че те са имали конкурентно поведение на пазара. Всъщност обменът на чувствителна информация, осъществен по време на срещата на 2 декември 2004 г. и на телефонния разговор на 15 юни 2004 г., води до обратен извод. Така, дори и на първо време жалбоподателите да не са спазили някои споразумения относно увеличаването на цените, засягащи по-специално балтийските страни, беше доказано, че те са приложили други споразумения и са сътрудничили активно с другите трима членове на картела, по-специално като са им предоставяли съществена информация за приемане и прилагане на споразуменията относно цените (вж. точки 57, 59, 63 и 65 по-горе). Освен това обстоятелството, че сключените по време на срещата на 11 февруари 2005 г. споразумения не са били приложени, не се обяснява с конкурентното поведение на жалбоподателите, а по-вероятно с началото на проверките, осъществени от Комисията (вж. съображение 296 от обжалваното решение).
- 114 Впрочем, що се отнася до определянето на наложените на другите трима членове на картела глоби, жалбоподателите упрекуват Комисията, че не е взела предвид техните многобройни рецидиви и не е увеличила тяхната глоба с цел да осигури нейния възпиращ ефект, въпреки че оборотът на някои от тях бил очевидно по-висок от техния. Поради това, третирайки по един и същи начин различни положения, Комисията е нарушила принципа на недопускане на дискриминация.
- 115 Най-напред следва да се припомни, че Комисията разполага с широко право на преценка при определяне на глобите (Решение на Съда от 16 ноември 2000 г. по дело *Mo och Domsjö*/Комисия, C-283/98 P, Recueil, стр. I-9855, точка 47; Решение на Общия съд от 5 декември 2006 г. по дело *Westfalen Gassen Nederland*/Комисия, T-303/02, Recueil, стр. II-4567, точка 151 и Решение на Общия съд по дело *Trioplast Industrier*/Комисия, точка 109 по-горе, точка 141).

- 116 Впрочем, както беше припомнено в точка 106 по-горе, нарушение на принципа на недопускане на дискриминация има, когато едно и също правило е приложено към различни положения. Следва да се уточни, че в случая по отношение на жалбоподателите Комисията не е приложила нито отегчаващото обстоятелство, каквото представлява рецидивът, нито коефициент на увеличение с оглед на възпиращия ефект на глобата.
- 117 Що се отнася до възпиращия характер на глобите, следва да се припомни, че той е един от факторите, които трябва да се вземат предвид при изчисляването на размера на глобата. Действително според постоянната съдебна практика (Решение на Съда от 7 юни 1983 г. по дело *Musique Diffusion française* и др./Комисия, 100/80 - 103/80, *Recueil*, стр. 1825, точки 105 и 106) глобите, наложени за нарушения на член 81 ЕО и предвидени в член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003, имат за цел да накажат неправомерните деяния на засегнатите предприятия и да възпират както въпросните предприятия, така и други икономически оператори от бъдещо нарушаване на правилата на конкурентното право на Европейския съюз. Така при изчисляване размера на глобата Комисията може да вземе предвид по-конкретно големината и икономическата мощ на засегнатото предприятие (Решение по дело *Musique Diffusion française* и др./Комисия, посочено по-горе, точки 119—121). Въпреки това при определяне на размера на глобите в зависимост от тежестта и продължителността на разглежданото нарушение Комисията не е длъжна да гарантира — в случай че се налагат глоби на няколко предприятия, участвали в едно и също нарушение, — че окончателният размер на глобите, изчислен за засегнатите предприятия, отразява различията между тях по отношение на техния общ оборот или по отношение на релевантния им оборот (Решение на Съда от 28 юни 2005 г. по дело *Dansk Rørindustri* и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P — C-208/02 P и C-213/02 P, *Recueil*, стр. I-5425, точка 312).
- 118 В случая обаче от обжалваното решение е видно, че при определяне на глобата на *Saint-Gobain*, поради „неговото по-голямо присъствие в сектора на стъклото“ и „неговия оборот, [който] в абсолютно изражение е значително по-висок от този на останалите“, е приложен коефициент на увеличение с цел постигане на възпиращ ефект на глобата (съображение 519).
- 119 Що се отнася до останалите предприятия, участвали в картела, следва да се констатира, че не е прилаган никакъв коефициент на увеличение. При все това жалбоподателите се ограничават да твърдят, че оборотът на *Glaverbel* е три пъти по-висок от техния, без да посочат този на *Pilkington*. Като се има предвид припомнената в точка 117 по-горе съдебна практика, дори и ако бъде доказано, това единствено обстоятелство не би било достатъчно, за да се приеме, че Комисията е била длъжна да приложи коефициент на увеличение с оглед на възпиращия ефект на глобата.
- 120 От изложеното дотук е видно, че като е определила евентуален коефициент на увеличение, предназначен да осигури възпиращия ефект на глобите, Комисията е взела предвид съществуващите различия в положението на предприятията, участвали в картела.
- 121 Що се отнася до довода, свързан с неувеличаването на наложената на *Saint-Gobain* и на *Glaverbel* глоба поради извършен рецидив, и по-конкретно с максималния срок, след изтичане на който рецидивът не може да се взема предвид, трябва да се подчертае, че нито Регламент № 1/2003 г., нито Насоките за определяне на глобите не предвиждат такъв срок и че липсата на подобен срок не нарушава принципа на правна сигурност (Решение на Съда от 17 юни 2010 г. по дело *Lafarge*/Комисия, C-413/08 P, Сборник, стр. I-5361, точки 66 и 67).
- 122 Въпреки това принципът на пропорционалност изисква времето, изтекло между разглежданото нарушение и предходно неспазване на правилата на конкуренцията, да бъде отчетено, за да се прецени склонността на предприятието да се отклонява от тези правила. Следователно при съдебния контрол, упражняван върху актовете на Комисията в областта на конкурентното право, може да се наложи Съдът да провери дали Комисията е спазила посочения принцип,

като е увеличила наложената глоба поради рецидив, и в частност дали подобно увеличение е било необходимо с оглед по-конкретно на времето, изтекло между разглежданото нарушение и предходното неспазване на правилата на конкуренцията (Решение по дело Lafarge/Комисия, точка 121 по-горе, точка 70).

- 123 В случая, както Комисията изтъква, повече от петнадесет години са изтекли преди началото на второто нарушение, допуснато от тези две предприятия, и противно на твърдяното от жалбоподателите, не е доказано, че първото нарушение е продължение на второто. Този период не позволява да се потвърди наличието на склонност към нарушаване на правилата на конкуренцията. Вследствие на това следва да се приеме, че Комисията не е нарушила принципа на недопускане на дискриминация, като е приела, че изтеклият период между двете нарушения е достатъчно дълъг, за да се изключи увеличение на наложената на Saint-Gobain и на Glaverbel глоба поради рецидив.
- 124 С оглед на всичко изложено дотук, това правно основание следва да се отхвърли, а следователно и всички искания на жалбоподателите, с които се цели намаляване на размера на глобата.

По допустимостта на позоваванията, направени от Комисията на отговора на Pilkington на изложението на възраженията

- 125 В хода на съдебното заседание жалбоподателите повдигат възражение за недопустимост на позоваванията, които Комисията е направила в писмената си защита и в отговора си от 23 януари 2012 г. на писмените въпроси на Общия съд, на отговора на Pilkington на изложението на възраженията, с мотива че в административното производство те не са имали достъп до този документ и следователно не са били запознати с неговото съдържание. Те уточняват, че Комисията не може да използва този отговор като уличаващ документ, без да наруши тяхното право на защита.
- 126 Комисията посочва, че тези доказателства не съдържат уличаващи жалбоподателите обстоятелства и че те не са необходими за разрешаването на спора.
- 127 В това отношение следва да се изтъкне, че действително от гореизложеното е видно, че позоваванията на Комисията на отговора на Pilkington на изложението на възраженията в писмената ѝ защита и в отговора ѝ на писмените въпроси на Общия съд от 23 януари 2012 г. не са необходими за разрешаването на спора от Общия съд. Следователно няма основание за произнасяне по повдигнатото от жалбоподателите възражение за недопустимост.

По съдебните разноски

- 128 По смисъла на член 87 параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като жалбоподателите са загубили делото, те следва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски в съответствие с искането на Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав)

реши:

- 1) Отхвърля жалбата.**

2) Осъжда Guardian Industries Corp. и Guardian Europe Sàrl да заплатят съдебните разноски.

Kanninen

Wahl

Soldevila Fragoso

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 27 септември 2012 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелства в основата на спора	1
Производство и искания на страните	3
От правна страна	3
По допустимостта на някои документи и позоваването на тези документи	3
По допустимостта на писмото на Комисията от 10 февруари 2012 г.	3
По допустимостта на позоваванията на документи, които не са били представени пред Общия съд	4
По искането за частична отмяна на обжалваното решение	5
По първата част, изведена от неправилна преценка на продължителността на участието на жалбоподателите в нарушението	5
– По срещата на 20 април 2004 г.	7
– По телефонния разговор на 15 юни 2004 г.	12
– По срещата на 2 декември 2004 г.	14
По втората част, изведена от неправилната преценка на географския обхват на споразуменията ..	17
По исканията за намаляване на размера на глобата	19
По правното основание, изведено от необходимостта да се намали размера на глобата като последица от частичната отмяна на обжалваното решение	19
По правното основание, изведено от нарушаване на принципа на недопускане на дискриминация и на задължението за мотивиране при определяне на глобата	19
По правното основание, изведено от грешка в преценката относно твърде ограничената и пасивна роля на жалбоподателите в нарушението и от неспазване на принципа на недопускане на дискриминация	21
По допустимостта на позоваванията, направени от Комисията на отговора на Pilkington на изложението на възраженията	24
По съдебните разноски	24